

Exposició: SHEILA GIRLING
Institut Valencià d'Art Modern, IVAM
26 abril – 11 juny de 2006

Produïx: Institut Valencià d'Art Modern

Comissàries: Sue Hubbard i Consuelo Císcar

L'exposició de Sheila Girling que acull l'IVAM fins al pròxim 11 de juny reuneix un total de 31 teles i reflecteix una selecció d'obres de totes les sèries i períodes artístics de l'artista. La mostra constitueix la primera exposició de Sheila Girling organitzada en un museu espanyol.

En les seues primeres obres, Girling experimenta les noves possibilitats que la pintura acrílica li oferix, i després d'estes primeres sèries d'obres ràpides i intuïtives, dictades per l'emoció i l'instint, comença a utilitzar el *collage* com a part principal del seu treball a finals de la dècada dels anys huitanta. La tècnica del *collage* li oferix una nova llibertat perquè li permet realitzar unes imatges impredecibles i al mateix temps subjectes a un canvi radical.

El catàleg editat amb motiu de l'exposició reproduïx totes les obres exposades i inclou textos de la comissària, Sue Hubbard, i la directora de l'IVAM, Consuelo Císcar.

El *collage* va ser reconegut com a pràctica artística seriosa per primera vegada en la primera mitat del segle XX, quan obtenia els seus materials principals de paper de periòdic, revistes i anuncis produïts en massa que les noves tecnologies feien àmpliament assequibles. Els cubistes van ser els primers a incorporar a les seues obres objectes reals –bitllets d'autobús, titulars arrancats de periòdics, factures de cafeteries, etc.–. Tenien la doble funció de ser objectes “reals” fets a partir de materials no artístics, la qual cosa aportava una història acumulada d'ús, al mateix temps que dotava la superfície pictòrica d'una qualitat visual única. Més endavant, el *collage* va adquirir encara major reconeixement amb els futuristes i els dadaïstes, els quals empraven este mètode per als seus propis fins anàrquics. També va passar a ser una tècnica afavorida pels surrealistes, els quals ressaltaven les juxtaposicions d'una imatgeria dispar i incongruent per a expressar alguna cosa sobre la funció de l'inconscient. No obstant, va ser Matisse, en els últims anys de la seua vida, qui va elevar el *collage* a cotes més altes. Va comprendre de forma instintiva el poder emocional i l'abast d'esta tècnica en el seu esforç per aconseguir un art d'“equilibri, de serenitat i de puresa”. El llegat de Matisse és el que pot apreciar-se amb major claredat en l'obra de Sheila Girling.

Girling preferia la tècnica ràpida de l'aquarel·la sobre paper que esgarrava i enganxava amb goma d'apegar, amb la qual cosa es va implicar més en les possibilitats que oferia el *collage*. Es va convertir en el principi d'una forma de treballar més tridimensional. El *collage* li deixava ajornar decisions, li donava permís per a no haver de fer-ho tot d'una vegada. Per a un pintor, sol ser difícil mantindre el color pur sense enterbolir la pintura. L'ús de l'acrílic i del *collage* permetia que els seus colors romangueren vibrants i frescos. Mai no va estar influïda de forma conscient pels expressionistes abstractes nord-americans, ja que l'obra d'estos sempre va comptar amb més control, mentres que el *collage* que feia ella li permetia incorporar el gest espontani –la firma d'aquells– a una cosa més meditada. Encara que en l'obra de Sheila Girling la sensualitat del color és sempre fonamental, el procés constructor que té lloc amb el *collage* és més afí a la dinàmica tridimensional de l'escultura, atés que cada component dicta la col·locació de la peça següent.

El *collage* és una forma de dibuixar que li aporta una gran llibertat visual. Busca una unitat intuïtiva amb la pintura, on les formes parlen i es relacionen entre si. Mai no es mostra pedant a l'hora de debatre sobre el seu art i declara: "es pot aconseguir la forma només per mitjà del moviment mateix de la pintura i de l'eina." L'obra ha sigut dictada per la passió pel color, l'instint per a la forma i un ull precís. El seu mètode de treball és complex. Talla, pinta, canvia les coses de lloc, les subvertix i llavors, en l'últim moment, reprén decisions per a arribar a unes obres de complexitat espacial. El color és sempre el punt de partida, encara que també hi participen elements figuratius –una visió recordada o un grup de figures, per exemple–. Si alguna cosa se suggerix a si mateixa mentres realitza un quadre, senzillament segueix amb això.

En la mostra s'observa com les seues obres aspades, desvestides i tornades a configurar, passen a ser evocacions poètiques del que significa viure en un món construït que tracta l'alegria de pintar.

Sheila Girling (Birmingham) es va educar a la Birmingham School of Art i a la Royal Academy Schools de Londres. Des de la seua primera exposició el 1978, n'ha celebrat moltes més per tot el Regne Unit, als Estats Units, Canadà o Alemanya. Ha sigut inclosa en nombroses exposicions col·lectives, tant en el seu país com en l'estranger, amb els seus acrílics, *collages*, aquarel·les, obres en argila o dibuixos. Ha participat en una infinitat de tallers internacionals i ha sigut Selector of Paintings per a la *Whitechapel Open Exhibition*. Les seues obres estan representades en diverses col·leccions públiques i privades.

Girling contrau matrimoni el 1949 amb l'escultor Anthony Caro. El 1950-51 és inclosa en l'exposició anual *Summer Exhibition* de la Royal Academy of Art de Londres. L'artista visita els Estats Units per primera vegada el 1959, on coneix Kenneth Noland, Robert Motherwell i Helen Frankenthaler entre altres importants pintors de Nova York i la costa est.

El 1978 realitza la seua primera exposició individual, titulada *Watercolour Landscapes*, a l'Edmonton Gallery d'Alberta, comissariada per Karen Wilkin. L'exposició viatja a la Calgary Art Gallery d'Alberta i a l'Everson Museum of Art de Siracusa. Este mateix any Sheila Girling participa en tallers de fang a la Syracuse University de Nova York, organitzats per Margie Hughtoe. L'obra realitzada en estos tallers es mostra en una exposició individual al Clayworks Studio Workshop (Nova York, 1981) i en sengles exposicions col·lectives a l'Everson Museum of Art (1978 i 1981); estes últimes viatjaran a Nova York, Birmingham, Buffalo, San Francisco i Dallas entre 1981 i 1982.

Girling participa el 1982 en el primer Triangle Workshop organitzat per Anthony Caro i Robert Loder per a trenta escultors i pintors dels Estats Units, Anglaterra i Canadà, a Pine Plains (Nova York). Prendrà part en el taller anualment des de llavors fins a 1988 i exposarà en les freqüents exhibicions del Triangle Workshop, una de les quals tindrà lloc el 1986 a les Smith's Galleries de Londres.

El 1985 l'artista estableix la seua segona residència a Ancram (Nova York), la qual serà utilitzada després com l'estudi als Estats Units. El 1987, en el Triangle Workshop de Pine Plains, treballa juntament amb Anthony Caro i Frank Gehry en l'escultura arquitectònica "ciutat", i en el Triangle Workshop de Barcelona comença a treballar el *collage*.

En 1993 Girling exposa en la primera *London Contemporary Art Fair* (Business Design Centre, Londres). És inclosa, juntament a Clyde Hopkins, John McLean i Derek Roberts, en l'exposició *Contemporary British Art*, organitzada per Francis Graham-Dixon per a Bayer AG i que viatjarà a Leverkusen, Düsseldorf i Newbury.

El 1996-97 inaugura, al costat d'Anthony Caro, l'exposició *The Caros: A Creative Partnership*, organitzada per la Chesil Gallery de Dorset. En esta època participa en la *Primera Biennial Internacional d'Art Contemporani* de Florència. Girling treballa per primera vegada, el 1998, per al teatre, i dissenya el vestuari, el cartell i el programa per a la interpretació de Northern Broadsides de *Samson Agonistes*, tragèdia de Milton, al Viaduct Theatre, Dean Clough, Halifax (director: Barrie Rutter; escenografia i *atrezzo*: Anthony Caro).

L'any 2000 Girling rep l'encàrrec de la Royal Collection del Castell de Windsor de pintar *Sir Anthony Caro* per a la col·lecció de retrats d'aquells als qui s'ha concedit l'Orde del Mèrit. El 2002 és invitada a participar amb obra en l'exposició *Made in Birmingham: Regional Artists – International Reputations* a la Birmingham Royal Society of Artists, on va exposar per primera vegada el 1948. El 2003 inaugura, juntament a Graham Boyd, l'exposició *The Energy of Colour* a la Pilgrim Gallery de Londres.